

Συνοπτικός εκλογικός οδηγός ενόψει της 26^{ης} Μαΐου

Σε 10 ημέρες από σήμερα εκατομμύρια πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα προσέλθουν στις κάλπες για καθορίσουν με την ψήφο τους στην σύσταση του νέου Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθώς και του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα επόμενα πέντε χρόνια. Παρουσιάζουμε παρακάτω συνοπτικά τις κύριες επιλογές ευρωπαϊκών κομματικών σχηματισμών με τις βασικές πολιτικές ατζέντες τους καθώς και υποψηφίων για την προεδρία της ΕΕ (παρότι δεν θεωρείται δεδομένη η ανάδειξη ενός εξ αυτών για την ηγεσία της Επιτροπής) και επιχειρούμε μια χαρτογράφηση των «πολιτικών οικογενειών» που θα αναδείξουν οι κάλπες σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ποιοι και πως διεκδικούν την ψήφο των ευρωπαϊών πολιτών:

Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ)

Το ΕΛΚ είναι και σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις θα παραμείνει η μεγαλύτερη κομματική ομάδα στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο αν και αναμένεται να απολέσει σημαντικό μέρος των δυνάμεων του. Είναι η παράταξη που στεγάζει τα Κεντροδεξιά, Δημοκρατικά Δεξιά και Συντηρητικά κόμματα των κρατών-μελών και πίεση που του ασκείται από την άνοδο των λαϊκιστικών και ακροδεξιών σχηματισμών το έχει αναγκάσει να επικεντρώσει την προεκλογική του ατζέντα σε ζητήματα ασφάλειας συνόρων, αυστηρής αντιμετώπισης του

μεταναστευτικού, τρομοκρατίας και αμυντικής πολιτικής στην ΕΕ. Παρόλα αυτά δεν λείπουν από τον προγραμματισμό και τη ρητορική του ζητήματα διατήρησης του κοινωνικού κράτους, αντιμετώπισης του δημογραφικού, δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας μέσα από την αξιοποίηση της τεχνολογίας και του πρωτογενούς τομέα καθώς και ενίσχυσης των δημοκρατικών θεσμών.

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: Νέα Δημοκρατία

Υποψήφιος Πρόεδρος Ε.Ε.:

Manfred Weber

Ο Βαυαρός πολιτικός μηχανικός που ξεκίνησε την σταδιοδρομία στην ηλικία των 29 ετών, ως ο

κλογές 2019: Συνοπτικός Οδηγός Ψηφοφόρων

νεότερος βουλευτής Βαυαρίας το 2003 εξελέγη ηγέτης του ΕΛΚ το 2014 σε ηλικία 41 ετών (ήταν ο νεότερος ηγέτης της ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκείνη την εποχή). Ο Weber προέρχεται από την πιο συντηρητική πτέρυγα του ΕΛΚ και εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις πιο σκληρές θέσεις του κόμματος, ειδικά σε ζητήματα όπως το μεταναστευτικό και η αμυντική πολιτική. Παρότι κατά την προεκλογική εκστρατεία παρουσιάζεται αρκετά μετριοπαθής σε σχέση με παλαιότερες θέσεις του, το ΕΛΚ επενδύει στο συντηρητικό του προφίλ προκειμένου να ανακόψει μέρος των απωλειών προς τα ακροδεξιά κόμματα και τους λαϊκιστές.

Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα (ΕΣΚ)

Το ΕΣΚ, η δεύτερη μέχρι στιγμής κομματική ομάδα στο ευρωκοινοβούλιο, αποτελείται από σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, θα παλέψει αρκετά για να κρατήσει αυτήν την θέση. Το ΕΣΚ έχει διαμορφώσει την ατζέντα του επάνω κυρίως σε 5 βασικούς άξονες:

1. Ενδυνάμωση της δημοκρατίας και των θεσμών απέναντι στην επέλαση του δεξιού και αριστερού Λαϊκισμού αλλά και των αντιευρωπαϊκών φωνών.
2. Οικονομική ανάπτυξη για αντιμετώπιση των ανισοτήτων μεταξύ των πολιτών αλλά και των

κρατών-μελών

3. Υποστήριξη του κοινωνικού κράτους, ιδιαίτερα στους τομείς της Εκπαίδευσης, της Απασχόλησης και στην αντιμετώπιση του Δημογραφικού
4. Περιβάλλον και Κλιματική Αλλαγή
5. Η γεωπολιτική θέση της Ευρώπης σε έναν ραγδαία μεταβαλλόμενο κόσμο (Προσφυγικό/Μεταναστευτικό - ο ρόλος της Αφρικής, νέες υπερδυνάμεις κλπ)

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: Κίνημα Αλλαγής

Υποψήφιος Πρόεδρος ΕΕ:

Frans Timmermans

Ο Ολλανδός διπλωμάτης, πρώην υπουργός Εξωτερικών της Ολλανδίας και μέχρι πρότινος αντιπρόεδρος της ΕΕ ηγείται των Σοσιαλιστών στην μάχη των ευρωεκλογών και αποτελεί την πρόταση τους για την προεδρία της Κομισιόν. Με –ευρύτερα αποδεκτή- χαρισματική και επικοινωνιακή προσωπικότητα, με αναγνωρισμένο έργο τόσο κατά την θητεία του στην ολλανδική κυβέρνηση όσο και στην Κομισιόν ο Τιμμερμανς έχει κερδίσει πολιτικό σεβασμό και αναγνώριση που ξεπερνά κατά πολύ τα χαμηλά

ποσοστά του ΕΣΚ, τουλάχιστον έτσι όπως καταγράφονται μέχρι στιγμής στις μετρήσεις και θεωρείται το ισχυρό χαρτί της παράταξης στην αναμέτρηση του Μαΐου. Ο ίδιος συμπυκνώνει ταυτόχρονα προοδευτικό και μετριοπαθή λόγο ταυτόχρονα πετυχαίνοντας ισορροπία στις διαχωριστικές του γραμμές από

την συντήρηση αλλά και την λαϊκιστική ή ριζοσπαστική αριστερά. Έχει χαρακτηρίσει αυτές τις ευρωεκλογές ως τις κρισιμότερες από το 1979 οπότε και εισήχθησαν στην ευρωπαϊκή πολιτική ζωή.

Συμμαχία Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών (ACRE) Ομάδα ECR

Η τρίτη σε δύναμη ομάδα του ΕΚ αποτελείται κυρίως από στελέχη συντηρητικών και δεξιών κόμματος κρατών-μελών τα οποία έχουν αποκοπεί από την «ορθόδοξη» εκπροσώπηση του ΕΛΚ. Πρόκειται για ένα σχήμα ευρωσκεπτικιστικό, όχι όμως ακραία αντιευρωπαϊκό, το οποίο πρεσβεύει αντιλήψεις διατήρησης της εθνικής κυριαρχίας-νομοθεσίας των υπαρχόντων κρατών μελών καθώς στέκεται καχύποπτα απέναντι σε κάθε βήμα εμβάνθυνσης της Ένωσης και ομοσποδιοποίησης. Στις τάξεις του έχουν βρει στέγη ακόμα και εκφραστές αυταρχικών αντιλήψεων όπως ο Πολωνός πρ. Πρωθυπουργός Καζίνσκι. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός πως κατά την απερχόμενη κοινοβουλευτική θητεία ηγείται του σχήματος ένας Βρετανός.

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: Ελλάδα – Ο Άλλος Δρόμος (Νότης Μαριάς)

Υποψήφιος Πρόεδρος ΕΕ:

Jan Zahradil

Ο πρόεδρος της ACRE, είναι Τσέχος πολιτικός του Δημοκρατικού Κόμματος (ODS) και μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τότε που η Τσεχική Δημοκρατία εισήλθε στην ΕΕ το 2004. Ο Zahradil υποστηρίζει τις μεταρρυθμίσεις για την αποκέντρωση της ΕΕ από τις Βρυξέλλες και την παροχή μεγαλύτερης εξουσίας στα κράτη μέλη.

Συμμαχία των Φιλελευθέρων και Δημοκρατών στην Ευρώπη (ALDE) ALDE

Η τέταρτη ομάδα στο ΕΚ των Φιλελεύθερων και Δημοκρατών με ισχυρή δυναμική σε θερμικά όργανα της ΕΕ και ευρωπαϊκές κυβερνήσεις επικεντρώνει την προεκλογική ατζέντα στον τρίπτυχο: υπεράσπιση των συνόρων - προστασία του

περιβάλλοντος – οικονομική και θεσμική ελευθερία. Για το ALDE, το δίκαιο και βιώσιμο εμπόριο αποτελεί κεντρικό ζήτημα. Ζητούν μια πολυπολιτισμική Ευρώπη αλλά με κανόνες και ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, πολιτικές ανάπτυξης και νέων θέσεων εργασίας αλλά με σεβασμό στο περιβάλλον και περισσότερη ελευθερία και ευελιξία στις εσωτερικές λειτουργίες της ένωσης, στο εμπόριο, τις εργασιακές σχέσεις κ.α..

Υποψήφιος Πρόεδρος Ε.Ε.:

Η ALDE υιοθέτησε μια εναλλακτική προσέγγιση όσον αφορά την υποψηφιότητα της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επτά στελέχη της εμφανίζονται ως υποψήφιοι για την κορυφαία θέση της ΕΕ, με τον πρόεδρο της ομάδας ALDE **Guy Verhofstadt** και την Ευρωπαία επίτροπο ανταγωνισμού **Margrethe Vestager** να διατηρούν έναν πιο διακριτό ρόλο ανάμεσα στους 7.

Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές αυτή η επιλογή σχετίζεται με τις πολιτικές ζυμώσεις του σχήματος με τον Γάλλο πρόεδρο Μακρόν, ο οποίος είχε εκφράσει τις αντιρρήσεις του σχετικά με τις μονοπρόσωπες υποψηφιότητες.

Nicola Beer

Γενική γραμματέας του γερμανικού Φιλελεύθερου Κόμματος FDP

Emma Bonino

Ιταλίδα Γερουσιαστής

Violeta Bulc

Σλοβένα Επίτροπος Κινητικότητας και Μεταφορών

Katalin Cseh

Ιδρυτικό στέλεχος του Ουγγρικού Κινήματος Momentum

Luis Garicano

Επικεφαλής Οικονομικής και Εργασιακής Πολιτικής του ισπανικού κόμματος Ciudadanos και αντιπρόεδρος της ALDE

Guy Verhofstadt

Βέλγος πρόεδρος της ALDE

Margrethe Vestager

Δανή Επίτροπος Ανταγωνισμού

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: Φιλελεύθερη Συμμαχία

ΔΙΚΤΥΟ για τη
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
στην Ελλάδα
και την Ευρώπη

Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα (EGP) Ομάδα των Πρασίνων / ΕΕΣ

Το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα, ενισχυμένο αρκετά από την μεγάλη άνοδο των Γερμανών Πρασίνων αλλά και το γενικότερο δυναμισμό που επιδεικνύει το οικολογικό κίνημα στην Ευρώπη τους τελευταίους μήνες εστιάζει το ενδιαφέρον του στην ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, φυσικά την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, τη δημιουργία καλών θέσεων εργασίας, την ενδυνάμωση των νέων ανθρώπων (ιδιαίτερα σε ζητήματα στέγασης και δημογραφικού) και το χτίσιμο μιας ισχυρής, δημοκρατικής Ευρώπης

ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς και του λαϊκισμού.

Υποψήφιος Πρόεδρος Ε.Ε.:

Κατά την συνήθη τακτική τους οι Πράσινοι έχουν επιλέξει έναν άνδρα και μια γυναίκα για υποψηφίους προέδρους,

Ska Keller

Γερμανίδα ευρωβουλευτής

Bas Eickhout

Ολλανδός ευρωβουλευτής

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: **Οικολόγοι Πράσινοι**

Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς - Ομάδα GUE / NGL

Ο σχηματισμός της Ευρωπαϊκής Αριστεράς στο ΕΚ αποτελείται από αριστερά και σοσιαλιστικά κόμματα ανά την Ευρώπη και η ατζέντα του κινείται κυρίως σε θέματα αμφισβήτησης της οικονομίας της αγοράς, του νεοφιλελευθερισμού, υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του αντιπολεμικού και διαφόρων άλλων κοινωνικών και διεκδικητικών κινήματων. Στις τάξεις

του εμπεριέχονται ριζοσπαστικές δυνάμεις ευρωσκεπτικιστών ενώ σε αρκετές περιπτώσεις στο ΕΚ έχει ταχθεί ενάντια σε ψηφίσματα που καταδίκάζαν ολοκληρωτικά καθεστώτα αριστερής απόχρωσης (όπως στην Βενεζουέλα κλπ). Το μεταναστευτικό, η κλιματική αλλαγή, η προστασία των εργασιακών

ΔΙΚΤΥΟ για τη
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
στην Ελλάδα
και την Ευρώπη

σχέσεων και του κοινωνικού κράτους είναι τα κυριότερα ζητήματα που χαρακτηρίζουν την προεκλογική ατζέντα του.

Υποψήφιος Πρόεδρος ΕΕ.:

Την θέση που κατείχε ο Έλληνας Πρωθυπουργός Α. Τσίπρας έλαβαν στις Ευρωεκλογές του 2019 δύο άλλα στελέχη:

Violeta Tomič

Αντιπρόεδρος της Σλοβένικης Αριστεράς

Nico Cue

Ισπανό-Βέλγος Συνδικαλιστής,

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα: ΣΥΡΙΖΑ*

Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία (ΕΕΣ) Ομάδα των Πρασίνων / ΕΕΣ

Η ΕΕΣ είναι μια φιλοπεριφερειακή μικρή ομάδα του ΕΚ που υπερασπίζεται το δικαίωμα αυτο-προσδιορισμού σε περιφέρειες και κρατίδια εντός των κρατών-μελών. Στον ΕΚ συνεργάζεται ως αυτόνομη παράταξη με την ομάδα των Πρασίνων.

Υποψήφιος Πρόεδρος ΕΕ:

Oriol Junqueras

Ο φυλακισμένος πρώην πολιτικός ηγέτης της Καταλανίας

** Παρότι ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει μέλος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς δεν έχει ξεκαθαρίσει αν θα ακολουθήσει τις επιλογές του συγκεκριμένου σχήματος στην ιεραρχία της Κομισιόν και αν θα παραμείνει μέλος μετά τις Ευρωεκλογές*

*** Το ΠΟΤΑΜΙ ήταν μέλος του Ευρ. Σοσιαλιστικού Κόμματος μέχρι σήμερα αλλά σύμφωνα με δηλώσεις του αρχηγού του, εφόσον εκπροσωπηθεί στην επόμενη ευρωβουλή θα ακολουθήσει την επιλογή Μακρόν.*

**** Το ΚΚΕ και η Χρυσή Αυγή δεν έχουν ενταχθεί σε κάποιον από τους υπάρχοντες κομματικούς σχηματισμούς του ΕΚ.*

Το ...αχαρτογράφητο επόμενο ΕΚ και οι νέες δυνάμεις

Αξιοσημείωτη ιδιαιτερότητα των επικείμενων ευρωεκλογών αποτελεί η ισχυρότατη πιθανότητα γέννησης νέων κομματικών σχηματισμών και οικογενειών εντός του ΕΚ σε σχέση με τις παραδοσιακές που γνωρίζαμε μέχρι σήμερα και από όσες λαμβάνουν επισήμως μέρος της Εκλογής ως «ευρωπαϊκά κόμματα». Δεν αποκλείεται βέβαια κάποια νέα σχήματα να «ξεπηδήσουν» μέσα από τους υπάρχοντες σχηματισμούς. Σημαντικές ενδείξεις των «αχαρτογράφητων» νέων σχηματισμών πηγάζουν τόσο από την στρατηγική που ακολουθούν νεοεμφανιζόμενοι (μετά τις Ευρωεκλογές του '14) ηγέτες και κόμματα κρατών-μελών όσο και από τις μετρήσεις κοινής γνώμης και τις προσεγγίσεις πολλών αναλυτών ανά την Ευρώπη.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του αντιπροέδρου της Ιταλικής κυβέρνησης και υπουργού Εσωτερικών Ματέο Σαλβίνι ο οποίος έχει θέσει ως στόχο των ευρωεκλογών να συσπειρώσει την ακροδεξιά στην Ευρώπη. Για τον λόγο αυτό έχει ξεκινήσει μια ευρωπαϊκή πολιτική εκστρατεία με σκοπό να συγκροτήσει την «Ευρωπαϊκή Συμμαχία των λαών και των εθνών». Ως ιδρυτικά μέλη του πρώιμου ευρωπαϊκού σχηματισμού έχει εντάξει την **γερμανική AfD**, το **Αυστριακό Κόμμα της Ελευθερίας FPÖ**, τον **Εθνικό Συναγερμό της Μαρίν λε Πεν** στη Γαλλία του «**Αληθινούς Φινλανδούς**» και το **ακροδεξιό κόμμα της Δανίας** ενώ φλερτάρει με το «ανενεργό» προς το παρόν μέλος του ΕΚ, **κόμμα του Όρμπαν** στην Ουγγαρία. Οι κινήσεις Σαλβίνι μαρτυρούν πως μετά τις ευρωεκλογές οι εκπρόσωποι των παραπάνω σχηματισμών στο ΕΚ (καθώς και άλλων «αδελφών» που εύκολα μπορούμε να φανταστούμε σε διάφορες χώρες) θα αποτελέσουν ξεχωριστή ομάδα στο κοινοβούλιο, με στόχο μάλιστα (σύμφωνα μάλιστα με αρκετές μετρήσεις) να περάσουν ακόμα και τους σοσιαλιστές και να βρεθούν στην δεύτερη θέση.

Από την έντονη αυτή κινητικότητα πάντως δεν απέχουν και οι μετριοπαθείς φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις. Ο πρόεδρος Μακρόν, το κόμμα του οποίου μάχεται για την πρώτη θέση σύμφωνα με τις μετρήσεις, δεν έχει ξεκαθαρίσει πλήρως σε ποια ομάδα θα εντάξει τους πρώτους ευρωβουλευτές που θα εκλέγουν με το νεοσύστατο κόμμα του, με τις περισσότερες προβλέψεις και διαβουλεύσεις μέχρι τώρα να τους φέρνουν πιο κοντά στους Φιλελεύθερους Δημοκράτες. Παρόμοια στάση με αυτήν του Μακρόν και του Όρμπαν όπως είδαμε παραπάνω, δηλαδή νεφελώδεις δηλώσεις για το ποια παράταξη θα επιλέξουν να συμμετέχουν στο επόμενο ΕΚ κρατάει και ο Έλληνας πρωθυπουργός, Α. Τρίπρας, διεκδικώντας έτσι μερίδιο από τις διαπραγματεύσεις που θα γίνουν για την επίτευξη πλειοψηφίας για την προεδρία της Κομισιόν.

Τίποτα δεν αποκλείει πάντως την δημιουργία και μιας νέας φιλο-ευρωπαϊκής ομάδας, την στιγμή που κατέρχεται στις εκλογές το διεθνικό **ευρωπαϊκό κόμμα Volt**, με ξεκάθαρα φιλοευρωπαϊκή προοδευτική ατζέντα και καταχώρηση ως κομματικός σχηματισμός σε 12 ευρωπαϊκές χώρες. Το Volt μετρά ήδη 25.000 μέλη τα οποία αποτελούν και τους χρηματοδότες του σε πολύ περισσότερες χώρες από αυτές που θα καταθέσει ψηφοδέλτιο και παρότι ιδρύθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο διαπερνά με εκπροσώπους τις περισσότερες χώρες του στενού ευρωπαϊκού πυρήνα.

Ανάλογες περιπτώσεις διεθνικών σχηματισμών αποτελούν η Ευρωπαϊκή Άνοιξη με κύριο εκφραστή τον **Γιάνη Βαρουφάκη**, ως μία συμμαχία μικρών ριζοσπαστικών εθνικών κομμάτων αριστερής απόχρωσης και όχι ως ένα ξεκάθαρα πανευρωπαϊκό κόμμα, οι οποίοι παρότι αμφισβητούν κεντρικές στρατηγικές της Ένωσης, εκφράζουν ακόμα και μέσα από την σύσταση τους την διεύρυνση της ενότητας. Το αυτοαποαλούμενο «πολιτικό κίνημα για νέους από όλη την Ευρώπη» η ομάδα **Génération Identitaire** αποτελεί μια ακόμα διεθνική προσπάθεια οι οποίοι σύμφωνα με δήλωσή τους «μάχονται ενάντια στη μαζική μετανάστευση και τον εξισλαμισμό της Ευρώπης».

Μέσα σε αυτό το τοπίο κάθε πολιτική ομάδα έχει τους δικούς της λόγους για να ελπίζει ή να ανησυχεί ενόψει της λαϊκής ετυμηγορίας του φετινού Μαΐου. Ένα γενικό συμπέρασμα πάντως που αφήνει η προεκλογική περίοδος μέχρι σήμερα και ενισχύεται σημαντικά από τα αποτελέσματα του πρόσφατου εαρινού ευρωβαρόμετρου (στο οποίο καταγράφηκαν ιστορικά ποσοστά αποδοχής της ΕΕ από το σύνολο των ευρωπαίων πολιτών που μπορούν να συγκριθούν μόνο με την περίοδο μετά την πτώση του τοίχους του Βερολίνου)¹ είναι πως η αφοσίωση στην ενότητα της Ευρώπης αποτελεί σήμερα την απόλυτη κοινή συνισταμένη του συνόλου των πολιτικών δυνάμεων της ηπείρου. Ίσως αυτή να ήταν η πιο χρήσιμη κληρονομία της (εξελισσόμενης ακόμα) περιπέτειας του Brexit.

